

Glasilo Prekmurških Slo-
vencov. Cena na leto 20
K., na polleta 10 K., na
štrfinaleta 5 K. Urednik i
izdajatelj Klekl Jožef vp.
pleb. Črenšovci Prekmurje

NOVINE

Rokopisi se ne vrnejo.
Oglasi (inserati) se sprej-
mejo. Cena za eden kva-
dratni centimer 1'30 fil.
za ednok, za večkrat
popust.

Nova vlada.

Po dolgoj krizi smo dobili
novo vlado. Ta vlada je pa na-
večje ostala tista, kak je prle-
la, zveč toga, ka smo dobili
dva noviva demokrata za mi-
nistra. Nova lista ministrov je ta:

Ministerski predsednik: Dr.
Vesnić; minister za promet: Dr.
Korošec; minister za pravosodje
(igazságügyi): Dr. Trifković; mi-
nister za priprave ustavotvorne
skupščine: Dr. Murković (novi);
min. za notranje posle Drašković
(novi); minister za vero (vallás-
ügyi) Marinković; finančni minis-
ter: Stojanović; min. za zveščnje
posle (külügyi): Dr. Trumbić; mi-
nister za zgradbe (építészeti):
Jovanović; minister za prosveto
(köznevelődési): Pribićević; min.
za poljedelstvo: Dr. Janković; min.
za trgovino in industrijo (ipar és
keresk): Dr. Ninić; min. za ag-
rarno reformo: Dr. Krizman;
min. za vojno in mornarico:
general Jovanović; minister za
pošte: Dr. Drinković; minister za
šume in rude (erdészeti és bá-
nyászati): Kovačević; min. za na-
rodno zdravje (egészségügyi): Dr.
Nafajlović; min. za socialno po-
litiko: Dr. Kukovec; minister za
prehrano (élelmezési): Jojić. —
Novi ministri so taki položili pri-
sego v roko prestolonaslednika.

Govor ministra dr. Jan- koviča na mariborskem tabori.

Lepi slavnostni dnevi, štere smo
doživeli v Maribori za časa orlovskoga
tabora, nam ostanejo v večnom spo-
mini. Ne mogoče, ka bi človek, ki je
to slavnost z svojimi lastnimi očmi
vido, to tak hitro mogao pozabiti.
Zato knežsternim točkam toga tabora,
se od časa do časa nazaj povrnemo.
Mali prostor nam neimre ne dovojo,
da bi vse naenkrat obširno objavili.

Po božoj službi kak smo že ob-
javili — se je vršo prvi slovaški
orlovski tabor, ki ga je otvoril J. Pirc,
predsednik Orlovske Zveze pozdra-
vivši navzoče zastopnike regenta i
drugih oblastih, nadale dr. Korošca in
dr. Jankoviča ministra. Potem je dao
reč ministri dr. Jankoviči.

Govor ministra dr. Jankoviča.

Bratje Slovenci! Preživeli smo
strašna leta svetovne vojske, v šte-
rih letih smo morali gledati to naj-
večšo mesnico, ka jo pozna človeška
zgodovina. Ta trpljenja so pa ne
bila zaman. Prinesla so nam osvo-
bojenje i združenje, uresničanje tiste
misli, za štero so se trudili naj-
bogši duhovi med Slovenci, Horvati
in Srbi. Trpljenje tej let se imam
tudi jaz zahvaliti, da mam čast dnes
pozdraviti to krasno zborovanje
slovenskoga ljudstva, zborovanje tak
ogromno in veličastno, kakšega
smo še ne vidili na tleh slobodne
Jugoslavije.

Zbrali ste se tu verni Slo-
venci — katoličani. Kak pravo-
slavni brat vas pri tom zborovanju
iskreno pozdravljam ino vam pra-
vim: Čuvajte svojo katoličansko
vero! Zakaj, to vsi znamo, da je
narod brez vere necumna stvar, in
da brez verske podlage ne more
obstajati ni en narod, ni ena država.
Brez vere in etike, brez morale je
nemogoča vsaka država, kak nam
očividno kaže žalostna pelda ruskoga
naroda, ki je zgubo svojo vero.
Med katoličani i med pravoslavni-
mi ne more biti nikšega razloča. Za-
zavam Vam spomin, da je v našoj
maloj Srbiji, štera je več kak 90%
pravoslavna, je bio katoličan mi-
nister vere, da je ta naša pravo-
slavna Srbija mela katoličana za
vojnoga ministra, ki je znao vodi
— či glih, ka je bio katoličan —
naše pravoslavne junake.

Naše edinstvo je popolno.
Meti moremo en parlament, en za-
kon! Kaj boli Srbe, to boli
Slovence in Hrvate, in kaj
boli Slovence, to boli tudi Hrvate
in Srbe. Naša država more biti
vsem pravična in v njej vsi ena-
kopravni. Naša država more pos-
tati tudi država verske svobode,
kak more biti država politične gos-
podarske in socialne svobode. Srbski

pregovor pravi: Brat je mio, Koje
vere bio.

V tem imeni vas, dragi bratje
Orli, kak srb iskerno pozdravljam:
Vzdignite se, razširjavajte se, raz-
prite krila in poletite tudi k nam v
Srbijo. V tem imeni pozdravljam
tudi v tak ogromnom številu zbrano
ljudstvo, ki je izraz vaše organizirane
moči in da zaključim svoj govor,
pravim: Bog živi naš troedini narod
Srbov, Hrvatov i Slovencev. Bog
živi Nj. kr. Veličanstvo Krala Petra
in prestolonaslednika Aleksandra.

Reči ministra dr. Jankoviča je
ljudstvo sprijalo z velikim navduše-
njom.

Nesi oblak...

Nesi oblak pismo moje, prek
meje, proti severi, na Vogrsko. Nesi
tibi glas našega srca, pa njim povej
— da je takamo. Da so odprta naša
vrata v noči pa na den, samo naj
pridejo.

Domači kraj, domača hiša, topla
domača bratska roka segne proti njim,
samo naj pridejo.

... Dosta jih je ešče tam prek
meje, šteri so z našega mesa z naše
krvi, stere je odtrajao z dreva našega
životni viher. Naši Prekmurški vživu-
čeni ljudje so ešče skoro vsi prek meje,
trpijo od gladi, sovražne oči je merijo
pa itak čakajo, Bog ga zna na kaj.

Nerazmimo vas brati! Ka čakate?
To neverjemo, da bi se na veke od-
slovili od domače grude, od domače
hiše, kje ste spoznali sladkost doma-
čega kruha, domačega zraka. Dozdaj
se je razmila vaša bojozen, vörvali
ste sovražni laži da prej naša Prek-
mürska gruda neostane slobodna, da
nam na dale na šinjeki ostane nepri-
uteljski jarem Prebudite se! Naša lepša
bodočnost je zagvüšna jer smo mi
sami postali naši gospodi. Naša slo-
venska reč se čüje od Radgone do
Lendave! Tujec nad nami nede več
gospodaro!

... Falijte nam. Vaša düšna moč,
vaše znanje, vaša ljübezen proti svojih
nam falij. Pridite, či te reči nam sebov
prinesete.

Razmimo mi to, ka dene se bo-
jati za vsakdnevni krüj, zato vam od-
püstim. Odpüstim vam i to da ste
nej vörvali v našoj pravici. Odpüstim
vam či priznate, da je ranč zato vekša

zdaj vaša dužnost proti svojim. Poštena bratska roka vas čaka, če pridete prepričani: braniti vse, kar je naše, vsigdar, pa če de trbelo do zadnje kaple krvi.

Mati slovenska vas zove: pridite?

Kratke črtice iz naše zgodovine.

Slovenci so bili kak tudi drugi Slovani že od niga polodelavci. Najstarejši zgodovinski spisi pravijo, da so Slovenci bili delavno, miroljubno ljudstvo. Gdā so prišli v novo domovino, so zavolo sovražnikov postali malo bole bojeviti in z vekšega so živeli s toga, ka so si z vojskov spravili. To je pa kratek čas trpelo.

Pomali so začeli obdelavati polje. V tistem časi je ešče malo oratje zemle bilo. Z vekšega je bilo pokrito z logom. Toga so trebili, krčili, požigali in tak si delali njive koliko je što mogeo. Železnoga pluga so ešče ne poznali zato so orali z lesenim, šteroga so zvali „drevo“. To je bila edna lesena kluka ali močna gara s kolenom (pūkeo.) Stem so spraskali zemlo i sejali žito i pšenico, ar so drugoga ne poznali. Proti konci osmoga stoletja so napravili na Muri prve mlīne na kump, štere je Belizar vojvoda zmislō. Hiže so bile vse lesene. Zidati so se navčili od sosednih lūdi, ki so hodili v naše kraje zidat cerkvi in grade. Največ haska in veselja so našli v povanji živine. Meli so velike črede konjov krav i ovc, štere so pasli. Opomina vredno pa je pri naših Slovenih rojarstvo (čebe-

larstvo). To so že naši očevje v staroj domovini radi meli in se je obdržalo cela stoletja do denešnjega dneva, posebno na Kranjskom, Štajarskom i tudi v Prekmurji deloma. Platno za potrebno obleko so si napravili doma; tudi lončarstvo so dobro razumili. V ednom kraju je predivo lepše raslo, v drugom kraju je bila lepša ilovica za lončarstvo, v tretjem so meli bolši les za kola itd. Zato so pa bili v ednom kraju samī kolarje, v drugom rešetarje, v tretjem lončarje, kožarje (kūžnarje) ali tkalci. Potem so si blago zamenjavali.

V tistem časi so se ne delili. Če so staršje meli več dece, to so se vsi domo oženili in vsi živeli; ravnotak njihova deca. Nikče je na delo na svojo roko, nego vsi za vse. Če je šteri kaj doba, je razdelo med druge. Gdā je edna hiža bila pretasna, so poleg napravili druge; nego vse pod ednim gospodarom. Tak so včas nastale cele vesnice. Vsaka takša velika družina se je zvala „zadruga“, njeni gospodar pa „starešina“. Toga so mogli vsi bogati. Od starešina so tudi mnoge družine dobile ime. Tak na pr. če se je starešina zvao Marko, so se njegovi zvali Markovi, če je bio Štefan so se zvali Štefanovi, Ivan, Ivanovi, Mihao, Mihalovi itd. Več zadrug vkup so zvali „župa“ njenoga vladara pa župana (rihtara). Vse to so potem znova meli v službi vojvodje.

(Dale.)

Podpirajte Novine!

Podlistek.

Z krvavi dnevov.

V skalovitoj, razceplenoj dolini si počivle naša četa. Pred nami je strahoviten goliat, breg Šent Gabrielle. Samo 8 kilometrov do vrhunca strasnoga brega, šteri na čast smrti z ognja napravljeni gvant nosi. Tam smrt, jok, strahota, razdor, tū prinas pa, bi pravo na par stopajov od njega, pod sivov nebov na sladko dozorjavle grozdje, na sladko kak med. Samo raztrgani listi figemandole se žalostijo. Ja, te sad je v tujino zablodjena hči taljanske zemle, zato jo sram, zato se skrīje pod prašino....

Ne vörjem, ka bi ne vetrovje te vile i to od mürskega kraja čarno zemljo prinesli se, na šteroj je ta poleg nas ležeča kukorca zrasla. Kak domačo jo pozdravijo soldaki pa v drugom hipi so že v njoj:

— Trgajte dečki, Bog ga zna, ali mo vütro se tū ali ne!

— Taljan nam dá ogenj, Bog pa ka se naj speče, mi pa samo jejmo! se čuje veselo. Pa kak trgajo zdrave, velike v mīlo zeleno listje zamotane vlati, — ešče to tudi pozabijo, da je greh teknoti se to, — ka je ne naše.

Gazda, stari Slovenec z velikov serov bradov, pa njegova žena pazita kukorco. Celi kūp soldakov se mota okoli njē, pitajo je, tožijo se, ali samo do toga časa, dokeč nevidijo, da je pajdaš že vōprišeo na drugom konci. Te pa hajd — da jo pečemo! Sledkar se že navčijo stari, odket je ta velka ljubezen proti njih ali te je že prekesno. Polovico kukorce so že raznesli... Pride stari pa pravi:

— To je bio naš krūh za celo leto, pa so ga odnesli soldaki. Nemajo srcē tej, — dene žalostno, pa se njemi skuze prikažejo v koti očah.

— „Nemajo srcē“ — čujem več vör zatem, da že ide četa — naprej.

Besno tūli, cvili poleg nas sanitetski automobil, prah skero do nébe ségne, zemlja trpeče pod teškim strel-

Glasi.

Na uredništvo smo dobili to le pismo: Prekmurkim Slovincem! Pri odhodu iz krasnega slovenskega kraja Jugoslavije Prekmurja, se Vam najsrčneje zahvaljujemo za Vaš lep sprijem, Vašo naklonjenost in gostoljubnost. Najiskrenejša hvala g. dr. Lipovšku okrajnemu, Prekmurškemu komisarju, ki nas je tudi obiskal in stem povečal našo slavnost. Dalje g. Božidar-ju Sever-ju, županu Dolnje Lendave, za njegov narodušen govor. Zagotavljamo vam g. župan, da se bomo ravnala po vaših besedah, ki nam ostanejo v trajnem spominu: Človek ni rojen sebi, ampak domovini! Zahvaljujemo se g. Štefan Kūhar-ju, beltinskemu župniku za njegovo naklonjenost, g. Spragerju nadučitelju v Beltincih, za njegovo požrtvovalno delo in gđ. Anici Peršakovi, učiteljici v Lipovcih za njen krasni sprijem. Končna zahvala rodbini Tzarnjekovi v Lipovcih, ki nas je v dnevih našega bivanja, — z njihovo prehrano bogato obdelila. Dnevi, ki smo jih preživeli med Vami, dragi Prekmurci, nam ostanejo vedno v spominu. Še enkrat živeli do svidenja. Učiteljsniki i učiteljnice iz Ljubljane.

Dr. Czifrák János, nam pišejo, ka oni neso predstavljali i tudi nikomi ne daljaloge da bi prestavljao Novine mlajšega Klekl Jožefa, dolenskoga plebanoša i ka oni neso krivi, ka so toga Vogri zaprli. — Toga tak nišče nej trdio, ka bi oni dali zapreti Kleklina. — G. fiskališ nam nade naznanjajo, ka na Vogrskom nikše hujskarije nega proti Prekmurji.

janjom. Samo tū pa tam se vidi malo z sive nébe, pa se tam tūdi na taljanske narodne farbe polarbari zrakoplovi tirajo kak veselé lastovice. V avtomobil si gor séde eden soldak. Gvant raztrgani, mesto oči pa nekaj na čarno opečeno se vidi, dve čarne, krvave krugle.

— Bog, smiluj se mi, ne vidim! — se zajoče proti nébi.

Jeli majo srcē, šteri so to napravili?

Na drugoj strani Gorice je ešče erdeča neba kak krv, ināči je pa se povsedi sivo. Granat na Šent-Gabrieli či pukne, bi mislo da je v mleko spadnola kapla krvi. Poleg ceste na kūp razstreljane hiše, na skalje raztrgani orehi. Rože tūdi vidimo, ali proti njim tūdi ne poznalo milost divljenje. Zelene vejke so raztrgale krugle, dim pa prah sedi na negda zelenom listji. Pred ednov razrušenov hižov globnjak stoji na visikom trami, ali polovico globnjaka je tūdi odnesla granata.

— Bože moj, ka se moglo zgo-

Pokaštigani Sokoli. Že enkrat smo poročali v naših Novinah od brutalnosti Sokolov, z terov so napadali naše orlovske goste na Bledi. Zdaj čujemo glas, da so te „Sokoli i sokoliči“ zadobili svoj zasluženi najem za svoje divje napade. Češkoslovaški zastopnik v Ljubljani se je pritožil na Češkoslovaško vlado i ravno tak so se pritožili tudi francozi na svojo vlado in v Belgrad k regenti. Liberalni minister Davidović se je preveč razčemeril nad to podivjanostjo Sokolov. Hotelir Tomc na Bledi, ki je hujškal sokole na napad, je obsojen na 14 dni zapore. Njegov najboljši pomagač neki žandar Rakovšček, je pa zgubo svojo šaržo in premeščen v eno malo ves in podrejen drugim. Poleg toga je pa esče obsojeni 18 sokolov i sokoličev. Čudno bi se nam vidilo potem, da že známo, kakše društvo je to sokolsko in kakši namen je vodi, či bi se našli v našem Prekmurju esče stariše, ki bi svojo deco pustili v to brezversko društvo, kak so to že nameravali ništerni učitelji po naših vesnicah. Dobro, da ne se njim posrečilo.

Koncert v D. Lendavi. Narodna čitalnica v D. Lendavi je priredila v soboto 21. tega meseca lepi koncert, na šterom je nastopil z lepimi popevkami čitalniški moški pevski zbor, pod dobrim vodstvom davčnega nadpravitelja g. Vencajza, potem gospa Vuk-Sadarjeva in gđc. Tomšičova iz Ljubljane. Prišlo je dosta slovenskih i vogrskih familij, in so vsi bili z koncertom jako zadovoljni.

V Bogojini bode septembra 4.-ga velko živinsko in drobno senje.

dit z vami, ki ste tu gnezdo meli, mili, beli golobčki...

Jeli ma sreč on, šteri je to napravo?

Idemo dale...

Tu so že grozovite peršone z orajskim pligom orale. Zemlja, kamen z bregov doli djana hiža vse je nakup zmešano. Samo v robačo oblečeni kanoner nesé teške ladice, vse pune z granatom, šrapnelom. Mali štuki, kak besni psi lajajo, sipavljajo smrtni ogenj z svoje cevij. Dobro se vidi tam na severnoj strani bregá, kak se spuščajó krugle, spuščajó se kak z ognja spleteni firhang pred naše soldake. Branijo je... Vrh bregá kak v ogenj oblečena strahota se svetli v ranom večeri.

Tu stojmo malo... Čakaj... Zdaj se začne ples tam gor. Zdaj poka naša sekira na taljanovoj glavi!

— Oh Ti Bog dobrotni, šteri si tam gor, či esče Ti maš tvoje srcé, pomori njim... čuvaj je... naj živo, zdravo, celo pridejo nazaj k materi, k ženi, k Anici, k Jančki...!

Julij.

Kmečke zveze lendavskoga okraja! V nedelo, 5. septembra je pri Sv. Trojici v D. Lendavi veliki shod kmečke zveze, na šterom bodo gučali dobri govorniki Shod bode ob 3. viiri popoldne po večernicah, ki bodo v kapeli sv. Trojice. **Pridite vsi!**

Gor. Bistrica. Šernek Martina dečka so neznani ljudje po nočigda je šo domo do na pol mrtvoga zbili. Glavo so njemu presekali. So po vaseh taki „kurajšni“ ljudje da vsakšega napadnejo za hrbtom, gda so ov nanč ne trošta. To so tisti, šterim esče lekaj ne bila zadosta vojska, trbelo bi je za par mesecov pod ključ djeti.

Gospodarska zadruga v G. Radgoni je imela revizijo (pregled) iz Ljubljane, štera je izjavila, da je ta najboljša in najmočnejša zadruga.

Učenec se sprejme v Gospodarsko zadrugo v Dol. Lendavi, šteri zna slovenski in madžarski in je spoštene rodbine.

Navuk za tretjerednike bo 29. avg. v Črensovcih ne 24. avg. kak je bilo pomotoma poročano.

Prč. g. Anzel Mur, pleb. v Soutbetlehemu se vrača nazaj v Ameriko. Amerikanski Slovenci sprejmite jih, kak je dostojno. Gospod vam bo znao dosta povedati od vaše stare domovine.

Dr. Kimovec, kanonik iz Ljubljane, so prišli te dni v Prekmurje. Njihov namen je vküper pobrati i spisati naše lepe starinske cerkvene i narodne pesmi. Pomagajte njim v tom deli radovoljno vsi, k šterim se obrnejo. Za nas Prekmurce je celo važno to delo, da se nam tej dragi narodni kinči nepogübijó.

Brativno naprej. — Pri nas, v Prekmurju, šče je dosta takših ljudi, ki vörjejo Madžaronom ali njihovim krivim navukom: „Vogri nazaj pridejo“. — Kak bi bilo to mogoče? Mirovna konferenca je prisodila Prekmurje na večne čase Jugoslaviji. — Dragi rojaki, Prekmurci, ne dajte se strašiti od takših ljudi. Povejte njim batrivno v obraz: „Prle de Múra gor tekla, kak de naše Prekmurje vidilo nazaj madžarske vojake“. Vržite v stran té misli, ar vam samo škodujejo. Škoda za čas in takše mišli. Gučite si in mislite si raj, kaj drugoga (ka te delali po zimi), kak to ka nigdar več ne bo. Glédajte batrivno naprej. Vaša je bodočnost, slovenska.

Premovanje govanske živine se bode vršilo 20.-ga septembra v Črensovcih ob 9. viiri. 21.-ga pa v Murskoj Soboti. Ki lepo marho mate priženite jo ta.

Za našega poslanika je v Budapešt imenüvan dr. Milan Milojevič, ki je že prišo iz Haage, kje se je dosedaj zdržavao.

V Rajhenburgi so sokoli meli ljudsko slavnost. Pri toj priliki so tudi pokazali kakši gavalirje so. Da se

njim je slavnost ne tak posrečila, kak so si želeli, čemer se so si zato med drugimi nedužnimi šteli spuniti. Cilo da njim je večer dva njihova naraščaja neki tepeš, ki ne sliši ne k Orlom pa ne k Sokolom, nikaj potepkal, so se sbrali pred farofom i začnoli kričati: „Dol z popi, dol z cerkvov dol z verov“. Med njimi je bio tudi en nadučitelj. Vidite Prekmurci, to je sokolska kultura. Te ljudje drugo ne vejo, kak samo kričati: Dol z popi, dol z verov! To naj leže!

Usmilene sestre ljubljanske so dobile v Belgradi sanatorij in katoliškoga duhovnika. Tudi lazaristi dobijo najbrž faro v Belgradi.

Slobodna Reics. Dragi naši Amerikanski prekmurški Slovenci, vi vsi dobro poznate te soubetlehemske novine, čuvajte se jih, ar so te novine proti našoj krščanskoj veri i proti našoj državi — Jugoslaviji.

Duhovnih vaj v Celji letos več ne bo, ar je romarska hiža popolnoma zasedena.

Marijine Liste dodamo denesnjim Novinam, dr. naročniki. Sprijmite je z Marijinim blagoslovom.

Shodi v Hotizi in Mali Polani. Predsednik doljelendavske kmetске zveze in zveze županov g. Božidar Sever je zadnje nedeljo, 22. tega meseca meo dva, jako obiskana shoda v Mali Polani pri župani Gabori in v Hotizi pri školi. Razložo je nove postavbe, štere so prišle zadnji čas zavolo štemplanja kol in žvine, volitev v agrarne občinske odbore in dosta drugih gospodarskih in političnih zadev. Povsod se je sklenola resolucija, da se naprosi prek g. civ. komisara vojaška oblast, da bi se štemplanje živine na več mestah vršilo, ka ljudje ne bodo zamüdili telko časa.

Dom i svet.

Jugoslavija. 22. augusta so se vršile v Srbiji občinske volitve. V Belgradi so zmagali komunisti. Potrebno bi bilo, da bi se prinas že tudi razpisale. Volitve poslancov (követov) se bodo vršile po celoj Jugoslaviji ta novembra zadnje dni. Ministerski predsednik dr. Vesnić poročá, da se je sklenila zveza med Češkoslovaškov in med Jugoslavijov. Dr. Beneš, Češkoslovaški zvünešnji minister je premnoči teden bio v Belgradi. Tam odnet odpotoval v Rumunijo. da Rumunijo tudi pridobi k toj zvezi.

Poljska. Zadnje dni so poljaki začnoli močen protinapad. Boljševike so na več mestih nazajporinoli. Varšava že več ne v nevarnostih, bár je močno poškodovana od rusoski strelajov. Vmesne države kak Nemčija in Čehoslovaška so izjavile popolno neutalnost.

Vogrsko. Nagyatádi Stefan Szabó se je odpovedal ministerstvu za prehrano in je imenovan za ministra za poljedelstvo. Na njegovo mesto je prišao dr. Jožef Vašš, kak minister za prehrano (élelmezési.) Pšenice maksimal cena je 500 K. žita pa 400 K. Za neposkrbljene trbe 3 milijon 100 jezero metercentov silja. Ka više ostane, samo tisto pustijo za izvoz. Tak je prav. Prle za domače priskrbiti, pa te pride drugi. Pri nas se pa že trgajo za svoboden izvoz liberalni bankirje dokeč nevejo še, če bomo kaj meli, ali ne! Mogoče, ka bodemo sledkar glad trpeli.

Razglas.

Po odredbi Gospoda Ministra Vojne i Mornarice od julija 11. leta 1920. Pov. I. Dj. broj 6417 se 1. novembra leta 1920. sprijme 500 vučenikov (dijakov) v III. pehotno (pešija) podoficirsko šolo z ozemlja celoga kráľjstva.

Ki šče iti v to šolo, naj pogledne i pozve pogoje, pod šterimi se sprijme v to šolo pri „Pukovskoj okružnoj kamandi“ v Varaždini ali v Maribori.

M. Sobota, aug. 13. 1. 1920.

Civilni komisar za Prekmurje

Lipovšek s. r.

Ivan Kokot

trgovina z mešanim blagom

(nasproti cerkve)

Dolnja Lendava.

Priporočam svojo veliko zalogo različnega tkaninskega blaga kakti:

Zefire, druke, šifon, káper, satene, belo platno, cajge za moške in ženske, štofe i. t. d.

V zalogi zmerom karbid kak tudi drugo špecerejsko blago.

V zalogi galic, liče, mašinsko olje, cement v lagvah po 200 kg. Dobiva se tudi kamena i zmenjena sol vse po najnižih dnevnih cenah.

Točna podvorba.

Zmerne cene.

Orli v Bogojni majo zdaj v nedelo 29. avgusta veliko prireditiv. Ob 10 vori je velka sv. meša po meši je pred cerkvov ljudski tabor na šterom govori dol. lendavski župan Božidar Sever in več drugih. Ob 1/3 pop. so večernice, po večernicah je telovadba „Orlov“ in ob 4. vori bo igrá „Kmet Herodeš“. Vsi krščansko misleči prekmürski Slovenci so povabeni!

Tisk: E. Balkanji Dolnja Lendava.

Za hlapca na farov što šče iti, naj se zglaš pri g. župniku (plivanoši) žičkar Marki Loče pri Poljčanah, na Stajarskom. Za dela bo meo oskrbljati 8 glav goveje mathe, delo na poli i v kleti. Plača na mesec 100 K i hrana. G. pleb. ga vzemejo, da sme v celom življenji pri njih ostati. Deklo tudi vzemejo na službo naj njim piše, če štara šče iti i se za plačo z njimi pogodi.

Gospodarska Zadruga za Prekmurje, Mursko Polje i Slovenske gorice r. z. z. o. z.

odáva: razne tkanine za moške i ženske obleke, vseh vrst začimbe, črevlje, usnje (leder), deske (blanje), stavbeni les (za cimpranje), poljedelske stroje (mašine).

Küpüje: pšenico, žito, kukorico, hajdino, proso, oves, kože, pač vse kmečke pridelke. Posreduje (pomaga küpiti) pri küpili vekših poljedelskih strojov, kak parnih mlatilnic (mašin za mlatiti), motorov i. t. d.

Pravico küpüvati i odavati zadrugi majo samo kotrige. Nove kotrige (člani) se sprijmejo v združnoj pisarni v Gornjoj Radgoni i pri vseh podržnicah.

Glavna trgovina i pisarna v Gornjoj Radgoni.

Podružnice: Gornja Radgona, Sobota, Cankova, Dolnja Lendava, Radgona, Križevci pri Ljutomeri (Lotmerki), Beltinci.